

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

19 май 1993 година*

„Член 92, параграф 3, буква а) и член 93, параграф 3 от Договора за ЕИО – Жалба от предприятие – Съвместимост на помощта с общия пазар – Иск за отмяна”

По дело С-198/91

William Cook plc, дружество, учредено по английското право, чието седалище е в Sheffield, за което се явяват г-н Philip Bentley QC и г-н José Rivas de Andrés от адвокатската колегия на Saragossa със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Arsène Kronshagen, 12 Boulevard de la Foire,

срещу

ищец

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Eric White и г-н Michel Nolin от неговата правна служба, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на г-н Nicola Annecchino, от неговата правна служба, Wagner Centre, Kirchberg

подпомаган от

ответник,

Кралство Испания, за което се явяват г-н Alberto José Navarro Gonzalez, генерален директор на Правна и институционална координация на Общността, и г-н Antonio Hierro Hernández-Mora, държавен адвокат в правния отдел на Съда, в качеството на представител,

встъпила страна,

с предмет иск за отмяна на решение на Комисията, съобщено на жалбоподателя с писмо от 29 май 1991 г., „за липса на възражения” срещу няколко държавни помощи, получени от Piezas y Rodajes SA,

СЪДЪТ,

в състав: г-н O. Due, председател, г-н M. Zuleeg и г-н J.L. Murray, председатели на състав, G.F. Mancini, г-н F.A. Schockweiler, г-н J.C. Moitinho de Almeida, г-н F. Grévisse, г-н M. Díez de Velasco и г-н P.J.G. Картеун, съдии,

генерален адвокат: г-н G. Tesaurο,

секретар: г-н L. Hewlett,

като има предвид доклада от съдебното заседание,

* Език на производство то: английски.

след като изслуша устните становища на страните на съдебното заседание от 3 февруари 1993 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат в заседанието от 31 март 1993 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С иск, подаден в секретариата на Съда на 30 юли 1991 г. William Cook рlc (наричано по-нататък „Cook“) е завело иск на основание член 173 от Договора за ЕИО за отмяна на решение на Комисията, съобщено на ищеца с писмо от 29 май 1991 г. „за липса на възражения“ срещу няколко държавни помощи, получени от Piezas y Rodajes SA (наричано по-нататък „Pyrsa“).

2. От документите, представени пред съда става ясно, че с Решение от 26 май 1987 г. (вж. Уведомление 88/C251/04, ОВ 1988 г., С 251, стр. 4), Комисията е разрешила общата регионална схема за помощи за Испания, планът за която ѝ е бил съобщен от испанското правителство на 30 януари същата година, в съответствие с член 93, параграф 3 от Договора. Впоследствие направените изменения на тази схема са одобрени с Решение на Комисията от 1 септември 1987 г.

3. Тази схема за помощи, разрешена съгласно член 92, параграф 3, буква а) от Договора, предвижда по-специално отпускането на регионална помощ на провинция Teguеl, която не надвишава горната граница от 75 % от нетния еквивалент на помощта.

4. В тази провинция, в община Monreal del Campo, Pyrsa е предприела инвестиционна програма за 2 788 300 000 РТА за изграждането на леярна за производство на зъбци (зъбчато колело, което захваща верига, използвано основно в минната промишленост) и части за GET (използвани за изграждане на оборудване за правене на изкопи и местене на земни маси).

5. Общото основание е че следните помощи са отпуснати с оглед на тази инвестиция:

- субсидия в размер на 975 905 000 РТА от испанското правителство;
- субсидия в размер на 182 000 000 РТА от автономна област Aragon;
- субсидия в размер на 2 300 000 РТА от община Monreal del Campo;
- гаранция по заем за 490 000 000 РТА от автономна област Aragon;
- лихвени облекчения по упоменатия по-горе заем от правителството на провинция Teguеl.

6. На 14 февруари 1991 г. Cook, който произвежда стоманени отливки и части за GET, подава „официална жалба“ в Комисията, с която ищецът оспорва съвместимостта на тези помощи с общия пазар.

7. С писмо от 13 март 1991 г., Комисията е уведомила Cook, че помощта от 975 905 000 PTA е била отпусната от испанското правителство съгласно общата схема за регионални помощи и следователно е съвместима с член 92 от Договора. Това писмо води, доколкото става въпрос и за другите помощи, до започването на процедура по разследване с испанските власти.

8. Вследствие на това разследване Комисията е уведомила Cook, с писмо от 29 март 1991 г. за своето решение „за липса на възражения” срещу помощите, отпуснати на Pursa. Към това писмо е било приложено Решение №12/91, което е адресирано до испанското правителство и в което Комисията стига до извода, че тези помощи попадат в обхвата на член 92, параграф 3, буква а) от Договора, съгласно който помощ, предназначена за поощряване икономическото развитие на области, в които стандартът на живот е необичайно нисък или където има сериозна безработица, може да се счита за съвместима с общия пазар.

9. Това решение има две основания. На първо място, Комисията счита, че „производството на Pursa на зъбци и части за GET, подотрасъл, търсенето в който се увеличи в периода 1988 г. - 1990 г. и който не среща проблеми със свръхкапацитет”. На второ място, Комисията отбелязва, че помощта е насочена към инвестиционна програма в нова фирма и че цялостната честота на всички помощи заедно в действителност е под 50 % от горната граница на нетния еквивалент на помощта.”

10. В своя иск, Cook иска отмяна на решение на Комисията, за което му е съобщено с писмо от 29 май 1991 г.

11. С Определение на председателя на Съда от 20 ноември 1991 г., на испанското правителство е било дадено разрешение да встъпи в подкрепа на заключенията на Комисията.

12. За пълно отчитане на фактите по делото, реда, пледоариите и аргументите на страните, които се упоменават или обсъждат по-нататък, само доколкото е необходимо за изготвяне мотивите на съда, се прави препращане към протокола от заседанието.

Предмет на иска и допустимост на иска

13. Писмото от 29 май 1991 г. само уведомява Cook за Решение № 12/91, с което Комисията отчита, че помощите, отпуснати на Pursa, са съвместими с общия пазар.

14. Само по себе си писмото, изпратено за сведение, не представлява решение, което може да се оспорва в иска за отмяна.

15. От друга страна, срещу Решение № 12/91, което е адресирано до испанското правителство, може да се заведе иск за отмяна.

16. Ответникът твърди, че последното решение, доколкото се отнася за помощта от 975 905 000 PTA, предоставена от испанското правителство, само потвърждава упоменатото по-горе писмо от 13 март 1991 г., в което се изтъква,

че такава помощ е отпусната съгласно общата схема за регионални помощи, одобрена от Комисията. В отговор на този аргумент, Cook твърди в своя отговор, че действията не са насочени срещу писмото от 13 март 1991 г. или което и да е последващо потвърждение на това писмо.

17. При тези обстоятелства, уместно е да се счита, че делото е насочено срещу решение № 12/91, само доколкото това решение е свързано с помощи, различни от тези, отпуснани от испанското правителство.

18. Тъй като Cook не е адресат на оспорваното решение, допустимостта на иска, съгласно член 173, ал. 2 от Договора, зависи от условието, дали ищецът е пряко и лично засегнат от това решение.

19. Комисията и испанското правителство твърдят, че това условие не е изпълнено и че следователно, искът е недопустим.

20. Съдът, поддържа, че лица, извън адресатите на решението, може да твърдят, че са заинтересовани лица по смисъла на член 173, параграф 2, само ако решението ги засяга поради определени техни особености, които са им присъщи или поради обстоятелства, поради които те се различават от всички други лица и по силата на тези фактори, те се отличават от всички останали, точно както заинтересованите лица (Решение по дело 25/62 Plaumann/Комисия от 15 юли 1963 г., Recueil, стр. 199).

21. За да установи дали тези условия са изпълнени в този случай, уместно е да се има предвид целта на процедурите, предвидени от член 93, параграф 2 и от член 93, параграф 3 от Договора.

22. Както Съдът посочва в своето решение по дело 84/82 (Германия/Комисия от 20 март 1984 г., Recueil, стр. 1451, точки 11 и 13), предварителната фаза на разглеждане на помощите съгласно член 93, параграф 3 от Договора, който е предназначен основно да даде възможност на Комисията да формира първоначално становище за частично или цялостно съответствие на въпросната помощ, трябва да се разграничава от проверката съгласно член 93, параграф 2 от Договора. Само във връзка с втория вид проверка, която е с цел да даде възможност на Комисията да бъде напълно информирана за всички факти по делото, Договорът възлага на Комисията задължение да уведомява заинтересованите страни да представят своите коментари.

23. В случай че, без да е започнала процедурата по член 93, параграф 2, Комисията констатира въз основа на член 93, параграф 3, че въпросната помощ е съвместима с общия пазар, лицата, за които са предназначени тези процедурни гаранции, може да постигнат съответствие с тях, само ако те могат да оспорят това решение на Комисията пред съд.

24. Заинтересованите страни, по смисъла на член 93, параграф 2 от Договора, са определени от Съда като лица, предприятия или сдружения, чиито интереси могат да бъдат засегнати от отпускането на помощта, и по-специално конкурентни предприятия и търговски сдружения (Решение по дело 323/82 Intermills/Комисия от 14 ноември 1984 г., Recueil, стр. 3809, точка 16).

25. В този случай докато Комисията и испанското правителство отричат, че нарушенията на конкуренцията, които са последица от оспорваните помощи са съществени, те не оспорват, че Cook, който като предприятие, получател на помощта, произвежда части за GET, е засегната страна по смисъла на член 93, параграф 2 от Договора.

26. В това отношение, Cook трябва да се счита за непосредствено и лично засегнат от Решение на Комисията № 12/91. Следователно, Cook има право да иска отмяна на това решение въз основа член 173, алинея 2 от Договора.

По същество

27. В подкрепа на своя иск, Cook твърди, че процедурата е била незаконна, с основанието, че Комисията е приела оспорваното решение единствено въз основа на член 93, параграф 3 от Договора, без първоначално да започне процедура по разследване съгласно член 93, параграф 2. Cook твърди и че принципите за право на защита и за добро управление са били нарушени, тъй като в качеството му на ищец, не му е дадена възможност съгласно процедурата по член 93, параграф 3 да представи своето становище по фактите и доказателствата, въз основа на които Комисията е взела своето решение. Накрая, основанието за оспорваното решение, което изтъква, че няма свръхкапацитет на отрасъла за производство на зъбци и части GET е недействително, според Cook, поради очевидна грешка в преценката на фактите.

28. Cook твърди, по-специално, че Комисията, е задължена да съблюдава процедурата съгласно член 93, параграф 2 от Договора, какъвто е и настоящият случай:

- да вземе решение за съвместимостта на помощ, за която Cook не е бил уведомен;
- да установи съвместимостта на помощта въз основа на член 92, параграф 3, буква а) от Договора,
- трудностите, възникнали при преценка на съвместимостта на помощта, оправдават започването на тази процедура.

29. Както Съдът е изтъкнал в упоменатото по-горе Решение Германия/Комисия (точка 13), процедурата съгласно член 93, параграф 2 е задължителна, винаги когато Комисията е сериозно затруднена да определи дали някоя помощ е в съответствие с общия пазар. Комисията може да се ограничи до предварителна проверка съгласно член 93, параграф 3, при вземането на решение в полза на определена помощ, само ако тя може да се убеди след предварителната проверка, че помощта е в съответствие с Договора. Ако, от друга страна, след първоначалната проверка Комисията стигне до противоположно становище или ако тази проверка не ѝ дава възможност да преодолее всички трудности при преценката дали определена помощ е съвместима с общия пазар, Комисията е задължена да се сдобие всички необходими становища и за тази цел да започне процедурата, предвидена в член 93, параграф 2.

30. Въпреки че, обратно на твърдението на Cook, задължението за започване на процедурата съгласно член 93, параграф 2 от Договора не зависи от обстоятелствата, при които помощта е обявена или от разпоредбата на член 92 от Договора, която се прилага, Комисията следва да определи въз основа на фактическите и правни основания по делото дали трудностите, възникнали при преценката на съвместимостта на помощта, дават основание за започване на тази процедура, като това определяне подлежи на съдебен контрол.

31. В съответствие с упоменатото по-горе, необходимо е да се уточни дали по това дело оценките, на които се позовава Комисията, и по-специално тези, свързани с липсата на свръхкапацитет на сектора за зъбци и части за GET, са породили такива трудности, които да оправдаят започването на тази процедура.

32. Както Комисията признава в своите отговори на въпросите на Съда, няма конкретни цифри за зъбци и части за GET.

33. Единствените цифри, с които разполага, са тези за подотрасъла на леярните за стомана, който включва производството на зъбци и части за GET. В Съобщение 88/C320/03 относно рамката за отпускане на помощ в определени сектори, свързани със стомана, които не са включени в Договора за ЕОВС (ОВ 1988 г., С 320, стр. 3), Комисията е записала, че в подотрасъла на леярните за стомана търсенето намалява и е необходимо по-нататъшно регулиране, вследствие на ниското равнище на използване на оборудването.

34. Комисията твърди, че след издаването на този документ, който показва, че във въпросния отрасъл има производство, надвишаващо капацитета му, положението се е подобрило през 1989 г. и 1990 г. В подкрепа на този анализ, който противоречи на съответните документи, изготвени от Cook, Комисията се позовава на статистика, събрана от Комитета на европейските леярски асоциации (CAEF).

35. Цифрите, посочени в тази статистика, са само частични, тъй като се отнасят само за производството, стойността на тази продукция и броя на заети лица. Те не дават възможност да се определи капацитет на производството и той да бъде сравнен с производството и търсенето на пазара. Липсата или наличието на свръхкапацитет на продукцията следователно не може да се извлече от тези цифри с определено ниво на сигурност.

36. Освен това, самата Комисия признава в своите искания и отговори, че „не е лесно да оцени капацитета на производство в стоманолеярската промишленост”.

37. При тези обстоятелства, от наличните цифри и статистика не е ясно към момента на оспорваното решение дали има свръхкапацитет в подотрасъла за производство на зъбци и части за GET. Напротив, тази констатация би изисквала комплексен анализ на въпросния подотрасъл и допълнителни проучвания в предприятията в този подотрасъл.

38. Следователно, тъй като Комисията се опитва да се позове на липсата на свръх капацитета във въпросния подотрасъл, тя е следвало да започне процедурата съгласно член 93, параграф 2, за да определи след получаване на

всички необходими становища, дали нейната оценка, която е породила сериозни трудности, е вярна.

39. Тъй като Решение № 12/91 не е предшествано от тази процедура, то е незаконно, тъй като то е свързано с помощи, различни от предоставените на Putsa от испанското правителство. Следователно в тази част решението трябва да бъде отменено, без да е необходимо да се отчитат другите искания, поставени от Cook.

По съдебните разноски

40. По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна, се осъжда да заплати съдебните разноски. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

41. Съгласно член 69, параграф 4 от този правилник, следва да се определи Кралство Испания, като встъпила страна да понесе направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът реши

1. Отменя Решение на Комисията №12/91, което е адресирано до испанското правителство и съобщено на Cook с писмо от 29 май 1991 г., за „липса на възражения” по отношение на няколко държавни помощи, отпуснати на Putsa, тъй като става въпрос за помощи, различни от субсидията от 975 905 000 PTA, отпусната от испанското правителство.

2. Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.

3. Осъжда Кралство Испания да понесе направените от него съдебни разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 май 1993 година.

Подписи